וארטים לפרשת השבוע

ח ג. ויעש כן אהרן. אומר רש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. ידועה השאלה מדוע שישנה אהרן מציווי ה', ומה השבח שלא שינה? וי"ל שהמילה **כן** פירושו שווה כמו 'כן בנות צלפחד דוברות' ודרשו חז"ל 'שכיונו דבריהם' והנה כשהיה כהן גדול ראוי אז נר המערבי דלק 24 שעות (תמיד לג.) ושמן שהיו שמים בנרות כמידת שמן לילה ובכ"ז נר המערבי דלק 24 שעות ולא רק לילה, ולפי"ז הפירוש ויעש כן אהרן שעשה כל הנרות שווים וזה הכוונה 'כן' שעשה כל הנרות שווים והרי דלק הנר המערבי יותר מכולם וזה הכוונה מלמד שלא שינה לא הכוונה שלא שינה מהוראת השם, זה פשיטא, אלא הכוונה מלמד שלא שינה את כמות השמן ושם בהכל שווה ללא שינוי בין נר לנר ולמדו מהמילה כן שזה שווה. וזהו השבח שאע"פ שלא שינה זה דלק 24 שעות, והשבח הוא שהוא כה"ג ראוי. ארץ חמדה.

ח ח. ולקחו פר בן בקר וגו' ופר שני בן בקר תיקח לחטאת. פרש"י שהפר הראשון היה עולה וכו' והוא קרבן ציבור בע"ז. ויש להקשות (כה"ק הגמ' בזבחים פט:) הא רש"י בויקרא ה ה הרחיב בטעם שחטאת קודמת לעולה משום שקודם מרצים אח"כ נותנים מתנות ולא להיפך, וא"כ קשה למה כאן הקדים מתנות (עולה) לריצוי (חטאת)? וי"ל דהנה איתא בקידושין שמחשבת ע"ז הקב"ה מצרפה למעשה, ועולה כידוע מכפרת על המחשבה, וכפרה צריך רק בע"ז שרק אז נאמר שמחשבה כמעשה, וכאן נתינת העולה הוא על ע"ז ולכך כיוון שהעולה כאן מכפרת לכן נותן זאת קודם החטאת, וזה מה שכותב רש"י ולקחו פר בן בקר והוא עולה שהוא קרבן ציבור לע"ז.

ט א. וידבר ה' אל משה בשנה השנית לצאתם ממצרים. וברש"י שזאת השנה היחידה שהקריבו פסח במדבר. והקשו בתוס' קידושין לז: מה הטעם שהקריבו רק באותה השנה? ועי"ש. ועו"ל, אומר הסטיפלער, שקרבן פסח חייבים רק מי שיש לו קרקע בארץ ישראל, ובשנה השנייה זה היה נקרא שיש להם קרקע בא"י שהיתה מוחזקת להם מאבותיהם דאר"י מוחזקת מאבותיהם, מלבד קנין פירות שעדיין לא היה להם, ואף שעדיין לא נכנסו לארץ, היו רשאים לכבוש אותה והקב"ה הרי הבטיח שיכבשו, וקיי"ל כל שבידו הוי דבר שבא לעולם. אבל אחרי הפסח בשנה השנייה זה היה אחרי חטא המרגלים שהיה בט' אב (תענית כט.) ואז נגזר שלא יזכו להיכנס לארץ, ממילא זה כבר לא היה 'בידו' עד שחזרה להם שוב הזכות לכבוש לאחר ארבעים שנה שמתו כל דור יוצאי מצרים.

ט א-ב. וידבר ה' אל משה בשנה השנית ויעשו בנ"י את הפסח במועדו. ופרש"י במועדו אף בשבת. והתורה חידשה את זה בשנה השנית ע"פ שבת פז: שפסח חל בשבת כי הקמת המשכן היתה באותה השנה בא' ניסן שחל ביום ראשון. וממילא יד ניסן יום הקרבת הפסח חל בשבת. והקשה המשך חכמה, א"כ אמאי הסתפקו בני בתירא בפסחים סו. האם פסח דוחה את השבת הרי להדיא איתא בתורה שעשו את הפסח במועדו והמועד שם היה שבת, ואת מה שכתוב מפורש בתורה הם וודאי לא שכחו? וי"ל ע"פ פסחים נ: בתוס' ד"ה מאליה, דאיתא שם דמי שאין לו קרקע פטור מקרבן פסח. והנה איתא בשבת קלא. דמזוזה וציצית אינם דוחים את השבת כי יכול להפקירם. וא"כ גם את הקרקע יכול להפקיר וא"כ לא ידחה שבת וכל מה שדוחה זה רק בזמן שהיובל נוהג שאז א"א להפקיר את גוף השדה כי זה חוזר ביובל וזה גופא היה ספקם של בני בתירא. עוי"ל שבזמן המדבר כשהקריבו פסח בשבת היה וודאי שהבהמה לא טריפה, וכדאיתא במדרש (הובא בשבת כב. תוס ד"ה וכי) שהענן היה יודע מה קורה בגוף הבהמה כרנטגן. וזה בני בתירא הסתפקו שמא רק במדבר פסח דחה שבת, משא"כ היום שזה מוכרע רק ע"פ רוב אולי לא ידחה את השבת.

ט ג – ה. בארבעה עשר יום בחודש הזה בין הערביים וגו' ויעשו את הפסח בראשון וכו' בין הערביים. יש להבין מדוע נכפל כאן 'בין הערביים'? וי"ל שהנה בנ"י מנו אז למעלה מ-600 אלף גברים מבן עשרים שנה ומעלה, ובאותו הזמן שמשו בכהונה רק שלושה כהנים, אהרן אלעזר ואיתמר. וא"כ שלושה כהנים היו עסוקים ברבבות פסחים וזהו פלא גדול משום כך דייק הפסוק בין הערביים תעשה אותו וכן ויעשו בנ"י את הפסח בין הערביים לומר לנו שזה נעשה למרות הכל. משך חכמה.

ט ו. ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח וכו' ויקרבו לפני משה ואהרן ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע וגו'. יש להקשות דהפסוק מתחיל ויקרבו לפני משה ואהרן וממשיך ויאמרו אליו והיינו אל משה ויש להקשות הלא הרי היו כאן שניים, גם משה וגם אהרן? וע"ק דהא הם אמרו להדיא שהם היו טמאים לנפש אדם אז למה שאלו למה נגרע, הא הם טמאים? וי"ל ע"פ מה דאיתא בסיפרי בפרשתנו פיסקא ז דאפש"ל ק"ו דקרבן פסח בא בטומאה מפרה אדומה שבאה בטומאה כי היו מטמאים את הכהן השורף את הפרה, וזו היתה טענתם. ובעקרון היה אפשר ליישב שפרה היא חוקה. אבל מצינו במדרש עה"פ ויקחו אליך פרה אדומה לך אני מגלה טעמה של פרה ולאחרים חוקה. לפי"ז נמצא שלגבי משה אינה חוקה, ולכן האנשים אמרו אליו למשה למה נגרע הרי ילפינן מפרה שבאה בטומאה, אבל לאהרן לא יכלו לטעון כי אהרן יאמר להם שפרה היא חוקה, משא"כ למשה שלו לא היתה חוקה. אהל תורה קאצק.

ט ח. עמדו ואשמעה מה יצווה ה' לכם. הפסוק מדבר על טמאים שבאו לשאול את משה רבינו איך יקיימו את הפסח. ענה להם משה **עמדו** ואני אבדוק מה ה' מצווה לכם. וקשה מה זה ה'**עמדו**' הזה, הא בכל מקום אחר כמו למשל אצל בנות צלפחד לא אמר עמדו אלא: ויקרב משה את משפטן לפני ה'. מתרץ המשך חכמה, כיון שמשה היה יושב במשך היום במחנה לויה ושם היה מקבל את הקהל הרב, ורק כשדיבר עם הקב"ה היה נכנס לאהל מועד, כדכתיב ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו. א"כ על כל השאלות משה נכנס בלי שום חשש, כי השואלים לא היו טמאים. אבל כאן משה חשש שמא הטמאים יכנסו עמו וזה אסור, ולכך א"ל **עמדו** ואני אלך לשמוע מה יאמר ה'.

ט יא. על מצות ומרורים יאכלוהו. בהגדש"פ אנחנו מביאים את דברי הלל שהיה כורך מצה ומרור לקיים מה שנאמר על מצות ומרורים יאכלו. רבים תמהו למה הלל למד את הדין שלו מפרשתנו שהוא פסח שני, ולא מפרשת בא דכתיב שם בעניין פסח ראשון ואכלו את הבשר בלילה הזה וכו' ומצות ומרורים יאכלוהו. מתרץ האדמו"ר השר שלום מבעלז: הנה יש להקשות מה זה התוספת שיש במצווה הזאת יותר משאר המצוות ומה היא 'לקיים מה שנאמר' הרי לא מצינו כזה נוסח בשום מצווה. אלא מה, אנחנו היום (כשאומרים ההגדה) לצערנו נמצאים בפסח ראשון ועדיין לא נבנה ביהמ"ק, ואנחנו מתפללים לקב"ה שנזכה לקיים מה שנאמר ב'פסח שני' על מצות ומרורים יאכלוהו היינו שנזכה לפסח שני, וזה מה שאומרים בפסח ראשון שנוכל בפסח שני לקיים על מצות ומרורים וכו'. והקשה עליו ה'שואל ומשיב' הא כל ישראל לא נידחים לפסח שני. ותירץ האדמו"ר זצ"ל שעל כזה מקרה שנבנה ביה"ק בין פסח ראשון לפסח שני כותב הירושלמי בפסחים פ"ט שכן נידחים לפסח שני.

י לג עד יא ד. ויסעו מהר ה' דרך שלשת ימים וגו' ויהיו העם כמתאוננים וגו' ויאמרו מי יאכלנו בשר. מה קרה כעת אחרי שלשת ימים שהתורה מדגישה את הזמן הזה שנזכרו לבקש בשר, היכן הם היו כל השנה האחרונה ששהו בסיני והיכן היו בג' ימים מאז שיצאו. תשובה: הנה בחולין טז: איתא שמאז שהוקם המשכן עד כניסתם לארץ ישראל נאסר עליהם בשר תאווה והותר להם רק בשר שלמים. כלומר, כל האפשרות לאכול בשר היתה רק אם יקדישו לשלמים ויקריבו ואז יאכלו, כי שלמים נאכלים לבעלים. וא"כ כל עוד שחנו יכלו להקדיש את הבהמות לשחוט ולאכול, וגם כשנסעו עדיין היתה להם אפשרות לאכול יומיים אחרי ההקרבה כי שלמים נאכלים לשני ימים ולילה, אבל ברגע שעברו 3 ימים, ועדיין לא הוקם אוהל מועד מחדש, ואין היכן להקריב, וא"א לאכול בשר, הם התחילו להתלונן מה יהיה עם הבשר.

י לה. ויהי בנסוע הארון וגו'. איתא בשבת קטו: פרשה זו עשה לה הקב"ה סימניות למעלה ולמטה וכו' דהיינו שהיא מוקפת נון הפוכה לפני ואחרי. יש לפרש את העניין כך הנה איתא במדרש (בר"ר צז ג) שטבע הדגים שכאשר יורד הגשם מן השמים הם פותחים את פיהם לשתות מי גשמים למרות שהם גדלים בתוך המים כי הם מתאווים למים עליונים. והנה נון תרגומו הוא דג ובהיות שברחו בני ישראל מהר ה' כמו שכתוב ויסעו מהר ה' וזה להפך מטבע הדגים לכן נתן להם הקב"ה סימן של דג הפוך. חת"ס.

יא ד. מי יאכלנו בשר. יש להקשות הלא טעם המן היה משתנה למה שרוצים, אז על מה הם התלוננו שיחשבו על טעם הבשר ויקבלו את זה? וי"ל שמצינו שנאמר על המן שטעמו כצפיחית בדבש והיינו שטעם המן תמיד נשאר בו גם טעם של דבש ולמשל כשחשב על דגים הרגיש בזה דגים עם טעם של דבש וכן הלאה. והנה מצינו בחז"ל שטעם הדבש פוגם את טעם הבשר וכן נפסק בשו"ע יו"ד קג ד. שבשר בדבש דינו כנותן טעם לפגם, וזה טענו ישראל אנו רוצים להרגיש טעם בשר וזה אין לנו במן שיש בו גם טעם הדבש שפוגם בטעם הבשר. ישועות יעקב.

יא ד – ה. ויאמרו מי יאכלנו בשר, זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חינם. אומר רש"י חינם מן המצוות. ויש להקשות מה הקשר כאן מצוות, הא הם טענו שאכלנו בעבר דגים בחינם? וי"ל שמצינו בב"ק עב. שרבא שאל מרב נחמן שאלה והשיב לו, ולמחרת התנצל רב נחמן שאתמול לא ענה כהלכה והתשובה אחרת, והוסיף רב נחמן שאתמול לא ענה כהלכה כי היה שרוי בתענית ולא אכל בשר לכן לא יכל לענות כהלכה. הרי לנו שע"י אכילת בשר עונים כהלכה, וכ"ה בעירובין סד סה. וא"כ י"ל שזהו מה שאמרו ישראל זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חינם ואז לא היינו צריכים בשר כי היינו חינם מהמצוות ועדיין לא קיבלנו את המצוות, אבל כעת שקיבלנו ע"ע עול תורה ומצוות, מי יאכילנו בשר, הלא אנו זקוקים לזה. קהלת משה.

יא כח. ויען יהושע ויאמר אדוני משה כלאם. ויאמר לו משה וגו' מי יתן כל עם ה' נביאים. בביאור פלוגתת משה ויהושע י"ל ע"פ ב"ב עה. דשם איתא פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני הלבנה. והכוונה דמשה ס"ל כהחמה שאפשר ששני מלכים ישתמשו בכתר אחד, ולכן אמר מי יתן כל עם ה' נביאים, אבל פני יהושע כלבנה שבבריאת העולם טענה אין שני מלכים משתמשים בכתר אחד ולכן אמר אדוני משה כלאם כי כולם מקבלים את כוחם ממשה בלבד. רוח חיים לרבי חיים מוולאז'ין.

יא כח. אלדד ומידד מתנבאים במחנה. אומר רש"י שהתנבאו ש'משה מת ויהושע מכניס את עם ישראל לארץ'. אומר הגאון, הנה לקמן פרק כ פסוק יב. הקב"ה אמר למשה שהטעם שמשה לא יכניס את בנ"י לארץ כי משה לא דיבר לסלע אלא היכה אותו, ואם משה היה מדבר אל הסלע, אזי אלדד ומידד לא היו מתנבאים שמשה מת ויהושע מכניס, כי משה היה מכניס וזמ"ש **מילה בסלע** (משה יאמר מילה לסלע) **משתקותא בתרין** (משתיק שתים, אלדד ומידד).

יב א. ותדבר מרים ואהרן במשה על אודות האשה הכושית אשר לקח. תמוה מדוע דיברו בו רק עכשיו ע"ז הלא הוא לקח את ציפורה במדין לפני יציאת מצרים. וי"ל דהנה לעיל כתוב שאלדד ומידד נתנבאו שמשה ימות ויהושע יכניס את ישראל לארץ. והנה איתא בגמ' דהטעם שאין ת"ח זוכה בבן כמותו מפני שמטיל אימה יתירה על הציבור שלא לש"ש. עוד איתא הבועל ארמית לא יהיה בנו בתפקיד של שררה, ולכן כששמעו שיהושע יכניס ולא אחד מבני משה חשבו אולי מפני שמשה מטיל אימה על הצבור, כעת שראו שנאמר והאיש משה עניו מאוד מכל האדם הבינו שהטעם הזה הוא לא סיבה אז נמנו וגמרו שהטעם שבניו לא יורשים אותו הוא משום שבעל ארמית ולכן דיברו ע"ז כעת. דברי אברהם.

יב ג. והאיש משה עניו מכל האדם אשר על האדמה. השל"ה אומר שיש כאן רמז מיוחד בפסוק והוא ע"פ מה שמצינו בתורה שלשה ענווים משה אמר ונחנו מה, אברהם אמר ואנכי עפר ואפר, ודוד אמר אנכי תולעת ולא איש, ומשה היה עניו מכולם כי אברהם המשיל עצמו לעפר, דוד לתולעת ומשה אמר אני כלום. וזהו עניו מכל האד"ם. אד"ם ר"ת אברהם, דוד, משה, והיינו שמשלושתם משה הכי עניו.

יב ח. פה אל פה אדבר בו. יש להקשות הנה כידוע אהרן ומרים דיברו במשה ע"ז שפרש מאשתו, והקב"ה אומר להם פה אל פה אדבר בו, יש להקשות מה הקב"ה עונה להם בזה שפה אל פה אדבר בו? וי"ל דמצינו בברכות כ: דבעל קרי אסור בדברי תורה אבל בהרהור מותר וילפינן לה ממתן תורה דכתיב ביה אל תגשו אל אשה ושם היה דיבור ושומע כעונה אבל הרהור בעלמא מותר. והנה נבואה בעלמא היא רק חזיון ואין בכך דיבור ונביא רגיל לא צריך לפרוש מאשתו כשהוא מדבר עם הקב"ה, וזו היתה טענת אהרן ומרים שכיון שנבואה היא רק הרהור לא היה למשה לפרוש מאשתו כיוון שנבואה היא רק הרהור ובעל קרי מותר בכך, וע"ז אמר להם הקב"ה עבדי משה פה אל פה אדבר בו, וכיון שכך יש לו דין של שומע כעונה והוי כדיבור ולכך הוא צריך לפרוש. רבי דב דיסקין.

יב י. והנה מרים מצורעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצורעת. יש לעיין מדוע אהרן לא נענש ונהיה מצורע, הא שניהם דיברו במשה כדכתיב ותדבר מרים ואהרן במשה, ואף אם נאמר שויפן אהרן הכהן שנפגה מצרעתו והיינו שהיה מצורע ונתרפא מיד כמבואר בחז"ל והוא בגמ' בשבת צז. ג"כ קשה למה הוא נתרפא מיד והיא לא? וי"ל ע"פ ערכין טו: מה תקנתם של מספרי לשה"ר אם ת"ח יעסוק בתורה. ולפי"ז מובן היטב דאהרן שהיה יכול לעסוק בתורה לכן נתרפא מהנגע מיד אבל מרים שלא יכלה לעסוק בתורה עדיין היתה מצורעת. כרם חמד.

יב יג. ויצעק משה אל ה' לאמר קל נא רפא נא לה. רש"י אומר שהתפלל תפילה קצרה כדי שלא יאמרו ישראל על אחותו מאריך בתפילה ועלינו לא. וקשה הרי על בנ"י התפלל משה ארבעים יום? וי"ל הנה החפץ חיים מחשבן שאפשר לומר מאתיים מילים בדקה, ובחשבון 40 ימים ולילות שמשה היה בשמים והתפלל על עם ישראל זה יוצא שהספיק 11.520000 מילים, והנה מובא במשך חכמה בפרשת בא שעם ישראל ביציאת מצרים מנו כשני מליון איש ו. 11.520000 מילים לחלק ל 2.000000 יוצא 5 מילים עבור כאו"א.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

השתוקקות לקיום המצוות

התורה מספרת על אנשים שהיו טמאים בפסח ראשון ולא יכלו לעשות את הפסח הם בקשו ממשה רבינו שהם מאוד רוצים לקיים את מצוות הפסח, ומזה נולד הרעיון של 'פסח שני'. והנה יש להבין מה היה בוער להם כ"כ הרי הם היו אנוסים ולא יכלו לעשות את הפסח? וי"ל אומר הסיפרי שבן אדם שמחבב את המצוות רוצה לעשות ולא מחפש פטור אלא אדרבה כשיש לו אונס הוא עצוב מכך והוא מתאמץ בכל מצב לעשות את המצווה, והוא מרגיש פספוס שהוא לא יכול לקיים את המצווה וזה היה עם האנשים האלו שלמרות שהיו אנוסים השתוקקו לקיים את המצווה, כי מצווה לא עושים כי צריך אלא מצווה זה יהלום וכיף לעשות. אדם שיש לו כזית פת לאכול צריך לשמוח הנה יש לי זכות לאכול ולקיים ברכת המזון דאוריתא, ואם הוא חולה ולא יכול לקיים את המצווה אז הוא שבור ורצוץ מכך. וכן לא נח עד שימצא שופר בבית חולים וכדו', כמובן לא בשביל להיכנס לסכנה אבל להצטער מכך ולעשות הכל כדי לזכות לזה, זאת ההרגשה שצריכה להיות עם המצוות, לשמוח כשמזדמן לך ולהיות עצב כשאתה עלול חלילה להפסיד את המצווה. חלק עיקרי בעשיית המצוות, היא עצם הגישה אל עשיית המצוה, האם ניגשים כעושה מעשה מצוה בעלמא, או בשמחה והתרגשות כהולך לזכות בזכייה עצומה. זוהי עיקר עבודת המצוות, השמחה שבעשיית המצוות, לעשות את המצוה כפי שעושה דבר החפץ בו מאד ושמח בו, ולא כדבר שאין לעושה שום חפץ ושמחה בעשייתו, ובכל הזדמנות שיוכל להיפטר מהמצוה הרי שירגיש רווחה מהעול שירד ממנו. וכבר ידוע מה שאמר האר"י הקדוש על עצמו (הובא במשנ"ב סימן תרסט סקי"א): שכל מה שהשיג היה על ידי שמחה של מצוה. השמחה מכניסה בליבנו את הידיעה כי זוכים ומוקפים אנו ברכוש רוחני של נצח הממלא את ליבו של האדם סיפוק ושמחה, לעומת הרכוש הגשמי שהוא הנאה חולפת אשר אין בה ממש. **עד כדי** כך חשובה השמחה בקיום המצוות, עד שהתורה נתנה על כך לאו מיוחד תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב.

הגמ' בסוכה מספרת מעשה ברבן גמליאל ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא שהיו באין בספינה ולא היה לולב אלא לרבן גמליאל בלבד שלקחו באלף זוז נטלו רבן גמליאל ויצא בו ונתנו לרבי יהושע במתנה נטלו רבי יהושע ויצא בו ונתנו לרבי אלעזר בן עזריה במתנה נטלו רבי אלעזר בן עזריה ויצא בו ונתנו במתנה לרבי עקיבא נטלו ר"ע ויצא בו והחזירו לרבן גמליאל להודיעך שלקח באלף זוז להודיעך כמה מצות חביבות עליהן. **סוטה יג.** ת"ר בא וראה כמה חביבות מצות על משה רבינו שכל ישראל כולן נתעסקו בביזה והוא נתעסק במצות שנאמר חכם לב יקח מצות וגו'. **רבינו יונה** במשלי י, ח על הפסוק חכם לב יקח מצוות, וז"ל: מי שהוא חכם לב, מחזר ומחפש אחרי המצות, וגם כי לא הגיע חובה לידו, מתבונן במחשבותיו איזה הדרך תמצא לו מצוה לעשות. הח"ח בספרו זכור למרים: כתיב במשלי חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט, היינו, מי שיש לו לב חכם יראה להשתדל ולהרבות מצות כל מה שיוכל, וכידוע מה דאיתא באבות שהכל לפי רוב המעשה, דאם פעולותיו הן טובות מכריע כף הזכות וימצא זכאי בדינו, ואם כן צריך להתחזק במצות בכל מה שיכול, דמי יוכל לזכור מספר עונותיו שעשה כל ימי חייו פן רבו מאד. עוד יש בזה ענין גדול, דלפעמים האדם יכול לפטור עצמו מן הדין ולא יהיה עליו עונש, לדוגמא, אם שכר פועל ולעת ערב חייב לשלם לו כדכתיב ביומו תתן שכרו, ואם אינו נותן לו שכרו בזמנו עובר בעשה, ודוקא אם יש לו כדכתיב אתך ביש אתך. ומכל מקום אם הוא איש חכם ומהדר אחר מצות, יראה ללוות ממון ולשלם לו בזמנו ויקיים מצות עשה דאורייתא. עוד כתב הח"ח במאמר תורה אור שצריך אדם להשתדל לקיים כל התרי"ג מצוות אפי' אותן דלא מצויים [חוץ מאותן שאין נוהגין בזה"ז שבהן יוצאין ע"י הלימוד בעניניהם] כדי לתקן נפשו ורמ"ח אבריו לעת"ל שכן כל אבר כנגד מצוה ואל"כ ישאר בעל מום לעת"ל שכל מצוה חייב כל אדם עכ"פ פעם א' בחייו לקיימו (חוץ משילוח הקן שמיעטו קרא ע"ש) כותב רבי חיים ויטאל גם דע כי העושה מצוה אין מספיק לו במה שיעשה אותה שהרי מצינו בדברי רז"ל שאמרו כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריכין לו ימיו וכיוצא בזה אמרו כל המקיים מצוה פלונית יש לו כך וכך והנה אנחנו ראינו כמה וכמה מצות שעושים בנ"א ואינם מתקיימים דברי רבותינו ח"ו בענין גודל שכרם אפי' בעוה"ז אבל השרש שהכל נשען עליו הוא שבעשיית המצווה אל יחשוב שהיא עליו כמשא וממהר להסירם מעליו אבל יחשוב בשכלו כאילו בעשותו אותה המצוה ירויח אלף אלפים דינרי זהב ויה"י שמח בעשותו אותה המצוה בשמחה שאין לה קץ מלב ונפש ובחשק גדול כאילו ממש בפועל נותנים לו אלף אלפים דינרי זהב אם יעשה אותה מצוה וזהו סוד הפסוק תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב וכו'. גם במקרים בהם עשיית המצוה היתה בגדר אונס ממש, לא שמחו גדולי ישראל על הפטור מ'העול' שנקרה לידם, אלא המשיכו בכל עוז לחפש אולי תזדמן להם בכל זאת דרך לקיים המצוה **מגיד שהיו** אנשים כשרים וחרדים על המצוות. **ונביא מזה כמה סיפורים:**

בספר מאיר עיני ישראל מובא סיפור שסיפר רבי משה דבראשווילי זקן החכמים של יהדות גרוזיה, הוא היה תלמיד ישיבת ראדין, וכך הוא סיפר: בשנות לימודי בישיבה, למדתי פעם משמר בליל שישי במשך כל הלילה. עזבתי את בית המדרש בשעה מאוד מאוחרת ללכת לחדרי. בחוץ היה סוער מאד, קור ושלג שלא פסק לרדת. לפתע הבחנתי מרחוק בדמות אדם שהולך ברחוב הלוך ושוב ומידי פעם מרים ראשו לעבר השמים, אדם משוטט ברחוב בשעת לילה מאוחרת כשהשלג יורד והקור כל כך חזק הטיל בי פחד, רציתי לברוח, אך בכל זאת התחזקתי והמשכתי הלאה. כשהתקרבתי, ראיתי להפתעתי כי הדמות הזו היא לא אחר מאשר החפץ חיים. כשראני החפץ חיים גער בי בחומרה: "באמצע הלילה ובקור שכזה? לך מיד לחדרך לישון!" רצתי מיד לחדרי, שהיה בבית אחותו של החפץ חיים, שאצלה היה מקום אכסנייתי. בבוקר סיפרתי לה את דבר המעשה וראתה כי אני מתפלא עד מאד על מעשהו של החפץ חיים. "מדוע אתה מתפלא", תמהה האחות, "זה שלשה לילות שהוא מסתובב בחוץ בקור ובשלג ומחכה שהלבנה תתגלה כדי שיוכל לברך את ברכת הלבנה". **סיפר רבי ישראל גואלמן** תלמידו של רבי חיים פנחס שינברג כי לפעמים היה עומד בפרוזדור של הכולל ומשוחח עם הרב שיינברג בסוגיא או בהלכה, כשלפתע הוא היה מאיץ בו הבה ניכנס לבית המדרש ונשב לרגע. הוא נכנס לבית המדרש והתיישב מבלי להבין מה הרב שיינברג רוצה ממנו. אך אחר כמה שניות הבין כי הרב שיינברג הבחין בזוית עינו בדמותו של המשגיח רבי זיידל אפשטיין, שעומד לעבור במקום, וכוונתו היתה שיספיקו לשבת לפני שהמשגיח יבוא, כך יוכלו לקום בפניו, ולקיים את המצוה של 'והדרת פני זקן'.

המוהל הרב גלבר שהיה מוהל רבות בבית רבי חיים קניבסקי סיפר באחת הפעמים באתי לבית רבי חיים, והוא ביקש שאם תהיה הזדמנות אולי אתן לו למול גם גר צדק. אני משתדל לברך את כל הברכות ששייך לברך בזמן הזה, ומאחר ויש ברכה מיוחדת על מילת גרים, אני רוצה למול גר, דבר שעד כה לא חשבתי שאזכה לו. הבטחתי, שבלי נדר ובעזרת ה', אני אקרא לו בפעם הבאה שיזדמן לי למול גר, ואכן כעבור זמן מה הופנה אלי גר צדק, שביקש להיכנס בבריתו של אברהם אבינו ולבוא תחת כנפי השכינה. יצרתי קשר עם בית מרן והזמנתי אותו למול את הגר, ואכן הגיע רבי חיים הוא בירך בהתרגשות גדולה את הברכה שאומרים לפני מילת גר והברכה שאומרים אחרי מילת גר, וכמובן גם מל אותו בפועל כשאני עומד לסייע על ידו. את השמחה העצומה שנראתה על פניו באותו מעמד, אי אפשר בכלל לתאר. באותם ימים רבי חיים היה בשמחה לא רגילה, ממש שמחה עצומה אמר רבי חיים שכל ימי חייו הוא מחזר אחר אמירת כל הברכות שאפשר לומר בזמן הזה, והיום זיכה אותו המוהל רבי שלמה גלבר למול גר בפעם הראשונה בחייו, וכשאמר את הברכות שאומרים על מילת גרים, הוא השלים לפי חשבונו את כל סוגי הברכות ששייך לאומרן בזמן הזה, ומאחר ויש בזה תיקון גדול לנשמה על פי קבלה. **באחד הימים,** כאשר הרבי מבעלזא זי"ע יצא מחדרו אל בית מדרשו, הבחינו עיניו של הרבי בבול דואר המושלך על הרצפה. הרבי התכופף, הרים את הבול ושאל את משמשו: "האם הוא ראוי לשימוש?" כאשר נענע הגבאי בראשו לחיוב, החל הרבי בהכנות למצוה: הוא שש ושמח, כי אפשרי שבכל שנותיו של אדם לא תזדמן לו מצוה יקרה זו של 'השבת אבדה'. הרבי הסיר את האבנט אותו חגר לקראת תפילתו, רחץ ידיו, חגר את האבנט בשנית, ואמר 'לשם יחוד' בשמחה גדולה, בטרם יצא לעשות רצון קונו ולקיים מצוות 'השבת אבידה'.

ידוע שהסטיפלער היה כבד שמיעה אך כשהיו מדברים לפניו בלימוד לפתע היה שומע יותר טוב ולא בגלל שבאמת שמע יותר טוב אלא הרצון שלו לשמוע נעשה חזק ביותר ומים רבים לא יוכלו לכבות אהבה. בעת שהגיע רופא העיניים לבדוק את ראיית הרב שך לצורך הבדיקה הוציא הרופא מהארון את ספר 'קצות החושן', וביקש מהרב שך לקרוא בו, בניסיון לקבוע על פי אופן הקריאה את גובה המספר לו הוא זקוק. מיד כשראה הרב שך את השורה הראשונה ב'קצות' התחיל לקרוא בו בלהט ובמהירות, בלא יכולת הפסקה. אך הרופא קבע נחרצות שבהכרח הרב אינו קורא מתוך הספר אלא מתוך זכרונו, משום שהמספר שהוא שם כעת במשקפי הבדיקה נמוך בהרבה מהמספר לו זקוק הרב. הרופא ביקש להוציא ספר אחר. הביאו את הספר 'שב שמעתתא', אך גם כאן נשנה הדבר על עצמו. הרב שך קרא בקצב מהיר, והרופא שוב שלל את תקינות הבדיקה, כי לא תתכן קריאה מהירה כל כך במספר כה נמוך במשקפיים. וכך חזר הדבר על עצמו גם כשהוציאו את ספרו 'אבי עזרי'. בשלב זה אמר הרופא: 'נדמה לי שבכל הנוגע לספרים תורניים, ראייתו של הרב פועלת שלא כדרך הטבע, אני מציע שיביאו עתון או ספר חולין כלשהו, דרכו יהיה ניתן לאבחן בצורה מקצועית ולקבוע את מצב הראיה האמיתי'. ואכן, כפי ששיער הרופא כן היה. כשהביאו לפני הרב את העיתון היומי והתבקש לקרוא בו, התאמץ רבות כדי להבחין במלים ולהשלים את המשפט, וכך הצליח הרופא לקבוע את המדה התואמת למשקפיו. הפשט הוא, שאהבה לדבר מוסיפה יכולת על טבעית! **רבי אברהם יעקב איצקוביץ** סיפר דבר נפלא אודות חותנו, הרב וואזנר. בליל הסדר של שנת תשע"ג, שנתיים ימים לפני שנפטר תקפה אותו חולשה גדולה, והוא התקשה לנהל את חלקו הראשון של ה'סדר' ברוב הדר כמו בשנים עברו. בקושי רב הצליח להוציא את המילים מפיו, כאשר הגיעו לשולחן עורך, השתנו פני הדברים ללא היכר, לפתע חל שנוי דרסטי במצבו. מנהגו של הרב וואזנר היה בכל השנים ללמד את הלכות קורבן פסח במהלך הסעודה, והיה מקריא אותן בעצמו בבהירות ובמתיקות מיוחדת, ועתה בעקבות חולשתו ביקש שכל אחד מהמשתתפים יקרא הלכה אחת, והצבור יקשיב. מהרגע בו הקריאו את ההלכות, נזרקה בו חיות. הרב וואזנר האיר הארות והוסיף חידושים ובאורים תוך כדי הדברים, והיה נדמה כי בכל רגע נעשה עירני ורענן יותר ויותר. ראינו במוחש, סיים הרב איצקוביץ, כיצד התקיימו בו, 'לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני'. למרות חוסר כוחותיו וחולשתו הגדולה, חביבותו ואהבתו לתורה נסכו בו כוחות מחודשים, והשפיעו עליו חיות ושמחה עצומה עד סוף הסדר. הוא שאב את כל חיותו מהתורה הקדושה.

בספר 'כלילת יופי' מספר המחבר על אחד מגאוני קראקא שהכיר בילדותו, רבי יוסף שמואל בעל המסורת הש"ס שהיה ידוע בכוחו הגדול לפעול ישועות באמרי פיו, וכל היוצא מפיו נעשה. פעם ביקש רבי יוסף שמואל ממחותנו הגאון בעל ה'כוס ישועות' שילמדו את חכמת התכונות בה נודע כבקי מופלא. השיבו ה'כוס ישועות' שמסכים ללמדו, אך ורק בתנאי שהוא, כתגמול, יגלה לו סודו – כיצד כל מה שמוציא מפיו מתקיים. רבי יוסף שמואל נענה בחיוב לתנאי והשיב: "בפסוק נאמר 'ראשית חכמה יראת השם' (תהילים קיא, י), כל מצוה שמזדמנת לי אני שש שמח ומשתוקק לקיימה, לעשות רצון אבי שבשמים, לכן גם הקדוש ברוך הוא שש ושמח לעשות רצון יראיו, ולמלא את משאלות ליבי לטובה". **ידוע ההקפדה הגדולה של רבי עובדיה יוסף** לקיום המצוות. בעיקר היתה לו הקפדה לברך מאה ברכות בכל יום ובפרט בשב"ק אשר כידוע צריך לתור אחרי ברכות מזדמנות כדי להשלים את מכסת מספרן. ומצות חכמים זו היתה חביבה עליו כל כך, עד שהיה סופרן ממש ובסוף היום היה מחשבן האם השלים בו את מניין מאה ברכות, וכשהיה מגיע לסיום המאה ברכות היה ממש שש ושמח כאילו זכה במליונים.

מסופר על הרבי מברדיטשוב שמרוב התרגשות לפני נטילת לולב הכניס את ידו לתוך הויטרינה כדי לקחת את האתרוג ונפצע. כך נטל את הלולב, בלי לשים לב שידו נפצעה. וכן ידוע שהיה ער כל לילי א' דסוכות כי היה בשמחה אדירה שעוד מעט יטול את הלולב וייקים את המצווה הגדולה. וכן בנו של רבי יהודה שפירא סיפר בהלווית אביו שבאופן קבוע לא היה נרדם בליל סוכות מרוב צפייתו לד' מינים **שנה אחת חיפשו אתרוג** בכל האזור ולא מצאו, ממש לפני סוכות חלף יהודי בעיירה ברדיטשוב ואתרוג מהודר באמתחתו, והוא נחפז להגיע ליו"ט לביתו בעיר רחוקה משם, ניסו לשדלו להשאר לחג ברדיטשוב, אולם היהודי היה נחוש בדעתו להגיע אל ביתו לכבוד יו"ט, משראו שכך הפנוהו אל רבי לוי יצחק עצמו, הצדיק ניסה להציע לו הצעות שונות שיאות להשאר, אולם הוא בשלו, לא חסר לו ב"ה לא עושר ולא נכסים ולא בנים, עד שהבטיח לו הרבי שאם ישאר בחג עמו יהיה במחיצתו בגן עדן, לזה לא יכל היהודי לסרב, וזכה רבי לוי לקיים את המצוה בהידור. **בשנה אחת** של בצורת לא היו אתרוגים מצויים. נזדמן יהודי אחד להגר"א מוילנא שהיה מוכן למסור לו את אתרוגו, אבל תנאי התנה בדבר כי חלקו של הגאון בעולם הבא עבור מצות האתרוג של שנה זו, שייכת רק לו. נענה הגר"א ואמר: כדאי היה לתת במתנה כל חלקי לעולם הבא ובלבד שאוכל לקיים מצות אתרוג כהלכתה. כאשר הסתיים המשא ומתן ונמסר האתרוג לידו של הגר"א שמח הגר"א שמחה גדולה, ומתוך פנים קורנות קרא: כמה גדולה היא מצות נטילת לולב השנה שאקיימה לשם שמים – שלא על מנת לקבל פרס.

סיפר הרב מבריסק. היה יהודי עני מרוד, שהיתה לו תשוקה גדולה, שפעם אחת בחייו יהיה לו אתרוג משלו. כי בליטא הקהילה קנתה אתרוג בשותפות וכל הקהל בירך עליו, הוא חסך כסף כל ימי חייו, כדי שפעם בימי זקנותו יוכל לקנות אתרוג לבדו. את הכסף הזה הוא אסף בתוך שק, וכל פעם שחסך פרוטה מפיו, היה משלשלה לשק. כך אסף את הכסף במשך עשרות שנים וכאשר היה כבר זקן מופלג, ונראה היה לו שיש כבר בידיו מספיק כסף לקנות אתרוג, נטל את השק ונסע יחד עם אשתו לווילנא לסוחר האתרוגים. כשבאו לסוחר האתרוגים הסוחר ספר את כל הכסף וראה שאין מספיק, הסוחר הצטער מאד ואמר שאין בכל הכסף אפילו כדי אתרוג אחד. אשתו אמרה לו הרי שנינו כבר הזדקנו, ותמיד כל כך רצית לקנות אתרוג משלך, ואם עכשיו לא תקנה מי יודע מתי כן? בוודאי לא תוכל יותר. בא נמכור את הבית ונשכור דירת חדר ומטבח בעיירה, ובכסף שנמכור את הבית בודאי נוכל לקנות אתרוג. כך עשו, מכרו את הבית וקיבלו כמה שקיבלו וחזרו לסוחר האתרוגים בוילנא. הסוחר התפעל מגודל הסכום שהיה בידיהם, ואמר להם כי בעד הסכום הוא יקבל אתרוג שעוד לא היה כמותו לאיש במדינה שלנו. הקונה ישב בחדרו ולמד, וכל אנשי העיירה באו לראות את האתרוג. כולם היו סקרנים לראות את האתרוג המיוחד, הם נכנסו לבית הקטן השכור, והאשה הראתה להם במטבח את האתרוג. האתרוג עבר מיד ליד, כולם נהנו מהדרו, עד שהאתרוג נפל והפיטם נשבר, וזהו, הוא נפסל. האשה התעלפה במקום. כאשר היא התאוששה מעלפונה, רצתה להודיע לבעל הבית על מה שקרה. אבל היא חששה שאם הוא יקבל את הידיעה בפתאומיות, עלול לקרות לו נזק, ולכן צריכים להכין אותו כדי שיוכל לקבל ידיעה כה קשה. לאט לאט היא אמרה לו את זה כששמע את הדברים קם ממקומו ואמר אם אין, אז פטורים. מתוך אוצרותיהם אמלא ועלון של דרשו.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל. ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: מהי מעלת פרשת בהעלותך? **תשובה:** מסופר על אחד מגדולי האדמו"רים ה"ה רבי מרדכי מלכוויטש שהיה מדבר רבות על שבת זו שכתוב בפרשה אשר דיבר טוב על ישראל וכל שנה מתעורר הדיבור הטוב של הקב"ה על ישראל. וכל אחד יכול לפעול שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה.

שאלה: ידועה הסגולה הגדולה שהזכירוה כבר הראשונים ובראשם הרוקח לומר למנצח בצורת מנורה והיא סגולה גדולה מאוד, מהי הסגולה הזאת? **תשובה:** כתוב בראשונים שנחשב כהדליק את המנורה בבית המקדש ולא יקרה לו מקרה רע כל אותו יום ושכרו רב ועצום ולא שולט בו עין הרע ויהיה לו פרנסה ברווח ובשפע. רמב"ן אבודרהם חיד"א ועוד.

שאלה: מה הדרך הנכונה מחז"ל לזכות לבנים ת"ח? **תשובה:** בפרשתנו מובא מעשה המנורה, ואיתא בשבת כג: הרגיל בנר הווי ליה בנים תלמידי חכמים ופרש"י על ידי נר מצווה של שבת וחנוכה בא אור התורה. איתא במדרש תנחומא ריש בהעלותך שחיבב הקב"ה שמן זית על כל השמנים והוא מצווה מן המובחר, וכן מובא בספר חסידים מעשה באדם שהאריך ימיו ולא מצאו לו שום זכות אלא שהיה מדליק בשמן זית בער"ש ולא בחלב. וכן בסידור האריז"ל הביא שיש להדליק שני נרות שבת משמן זית. והגר"א הקפיד מאוד בהדלקת נרות בער"ש בשמן זית. וכן כתב החיד"א שבמקום שמצוי שמן זית צריך להיזהר להדליק בשמן זית כדי לזכות לבנים המאירים בתורה שנמשלה לשמן זית. לכן מי שמחפש סגולה ענקית מחז"ל יקפיד להדליק נרות שבת משמן זית, לכה"פ שני נרות משמן ויזכה לבנים ת"ח. והנשים נוהגות אז לשפוך שיח לפני ה' שיזכו לבנים ת"ח משום שהוא עת רצון גדול מאוד לזכות בכך.

שאלה: בפרשתנו מובא עניין המן. מה הדרך להתפרנס בכבוד? **תשובה:** ירמיהו הנביא הוציא לפני בני דורו את צנצנת המן, להראות להם ולומר כי אע"פ שכיום כבר לא יורד מן מהשמים אבל העיקרון והיסוד קיים תמיד, שככל שאדם בוטח יותר בקב"ה פרנסתו באה יותר בקלות. השתדלות לפרנסה זו חובה רק בתור מטלה ומשימה נקודתית והיא גזירת מלך - כמו הלכה, אבל אין שום קשר בין השתדלות לתוצאות בשטח. במקביל ניתנת ביד האדם בחירה איך לקבל את הנגזר עליו בדרך איסור או בדרך היתר. ומעמידים לאדם נסיונות אם עומד בהן, מקבל את עולמו דרך היתר, ואם לא אז בדרך איסור. ועיקר ההשתדלות זה מעשר שכתוב ע"ז שמתעשר, 'ובחנוני נא בזאת'. וברכת המזון בכוונה 'ברכת ה' היא תעשיר', וכתב בחינוך שהמברך בכוונה כל ימיו יתפרנס בכבוד.

שאלה: האם המנורה מבית המקדש קיימת כיום והיכן? **תשובה:** ידוע שטיטוס עשה תהלוכה ברומא והציג את כלי המקדש כמבואר ביוסיפון, וישנם דעות שעד היום מנורת הזהב נמצאת במרתפי הוותיקן ברומא כפי שהעיד לפני מאות שנים רבי בנימין מטולדה שביקר ברומא והעיד שקיים שם מערה עם כלי המקדש. ידוע שהרבנים הראשיים לישראל לפני מספר שנים בקרו ברומא ובקשו לראות האוצרות של בית המקדש והם לא נענו. אבל יש עדויות מימי השואה כשהחביאו יהודים במרתפי הוותיקן מאימת הנאצים כמה מהם ראו את המנורה.

שאלה: מדוע רבי חיים קניבסקי הלך בשבת לעת זקנותו לבית אחד מהת"ח שבבית מדרשו? **תשובה:** פעם רבי חיים קניבסקי הגיע לבית הכנסת לדרמן ובשביל להגיע למקומו הקבוע הקימו מאיזה ספסל סמוך תלמיד חכם כדי שיוכל רבי חיים לעבור. לאחר התפילה רבי חיים שכבר היה זקן מופלג ולא הלך לשום מקום רק לבית הכנסת הטריח עצמו למרחק גדול יחסית לגילו בשביל לפייס את אותו ת"ח ולא חיכה למוצ"ש שיקחו אותו ברכב.

שאלה: בימים אלו חלק בחורי הישיבות קטנות קובעים את עתידם הרוחני ויש לכל בחור ספיקות רבות להיכן ללכת, מה דעת גדו"י איזה ישיבה לבחור? **תשובה:** רבי מיכל יהודה ליפקוביץ שמלבד שהיה גדול הדור הוא היה במשך שבעים שנה ראש ישיבה לצעירים ושלח רבבות רבות של בחורים לישיבה גדולה, והוא אמר שבזמנינו יש לבחור ישיבה שבה הבחור יהיה ראש לשועלים ולא זנב לאריות - דהיינו לרוב הבחורים מתאים ללמוד בישיבה שבה הוא יהיה מהטובים בה וזה בגלל שקשה בימינו להתמודד עם אריות מכל הסיבות שבעולם, ולכן מי שחפץ בטובת עצמו או בנו אם הוא מסכים לשאול את דעתו, יילך או ישלח את בנו למקום שבו הוא ירגיש טוב בלימוד. ורואים היטב שרבים רבים מהאברכים המיוחדים והמוצלחים השקדנים ויש להם גישמאק מיוחד בלימוד לא הגיעו בדווקא מהישיבות עם השם המפוצץ.

שאלה: בימים אלו שכולם מדברים שהממשלה הרעה נופלת ידועה דעת גדו"י שעדיף ממשלה חדשה כעת ללא בחירות, מה הסיבה לכך הלא בבחירות יש סיכוי לקבל יותר ממה שהיה בעבר לגוש המסורתי? **תשובה:** דבר ראשון כידוע בתקופת בחירות יש רפיון גדול בלימוד התורה ובמיוחד בבחירות שאמורות להתקיים בתקופת אלול. דבר שני, שכל יום שהממשלה הקודמת נמצאת כאן היא מחוללת נזקים ישירים ועקיפים שלא תמיד יתאפשר לתקן אותם וכל הליכה לבחירות היא מעריכה את המצב הקיים שזה אומר שהממשלה הנוכחית ממשיכה עד שיצליחו להקים ממשלה חדשה וכפי שראינו בעבר זה יכול להימשך גם שנים, דבר שלישי שכבר ראינו בעבר כמה וכמה פעמים שכל המומחים אמרו כעת נצליח וכו' ובסוף לא הצלחנו אז למה להיכנס להרפתקאות.

שאלה: האם האוויר הבא מהמזגן הוא בריא? **תשובה:** המזגן יונק וממחזר את האוויר שנמצא בחלל החדר. הוא לא עושה שום פעולת ניקוי או חיטוי לאוויר ואינו מכניס אוויר חדש מבחוץ. וממילא הוא מלא בחיידקים שיש בחדר לכן רצוי מאוד לאוורר את החדר מפעם לפעם אפי' כשהמזגן פועל. כי אחרת אנו נושמים את אותו האוויר שכבר נשמנו אנו והאנשים שסביבנו, ולכן באופן טבעי הוא מכיל כמות הולכת וגדלה של וירוסים וחיידקים לעומת אוויר צח. וכן יש להוסיף שבתהליך הקירור עובר האוויר דרך המסננים (פילטרים) והסוללה (רדיאטור) של המזגן שהם חלקים לחים המהווים חממה לכל מיני מזהמים כגון עובש, פטריות וחיידקים המתיישבים ומתרבים בתוכם. את כל אלו אנו נושמים כשאנו נמצאים בחלל ממוזג. לפעמים יש גם ריח רע מהמזגן - ריחות עובש או ריח המזכיר כביסה רטובה שלא התייבשה זמן רב. נשימה של אוויר רווי מזהמים עלולה לגרום לכאב ראש, גירוי בעיניים, ומיחושים שונים. ולכן מומלץ ביותר לנקות כמו גם לחטא את המזגן אחת לכמה חודשים.

שאלה: לפני שלושים ואחד שנה בשבוע זה היה מבצע גדול הנקרא מבצע שלמה שהעלו אלפי יהודים מאתיופיה, מה דינם של אותם יהודים? **תשובה:** ידועים דברי אלדד הדני שהיה חי לפני למעלה מאלף שנים והעיד על במלכה יהודית השוכנת בחבש, אתיופיה של ימינו. את עדותו קיבלו רבנים רבים והיא קיבלה מעמד הלכתי כאשר הרדב"ז פסק בנוגע ליהדותה של קהילת ביתא ישראל על סמך דבריו של אלדד הדני. לאחר עליית יהדות אתיופיה לישראל קיבל הוויכוח תנופה מחודשת, רבי עובדיה יוסף סבר שהם יהודים גמורים לכל דבר, ואילו רבי משה פינשטין ועמו הרב שך ורבי שלמה זלמן אוירבך היתה דעתם שהם ספק יהודים וצריכים גיור לחומרא. לעומתם הסטיפלער והרב אלישיב סברו שבוודאי אינם יהודים ולא רק מחמת ספק כי הם לא שמרו על יהדות כלל. וכן סברו העדה החרדית שאף הורידו כשרויות ממפעלים של יין שעבדו שם עולים מאתיופיה שלא עברו גירות זה היה לפני כארבע שנים.

שאלה: האם יש בזמנינו כזה דבר שאדם יכול להשתנות לגמרי מקצה לקצה ולהתחיל חיים חדשים למרות שנמצא כעת במקום הכי טוב שיכול להיות? **תשובה:** לפני כשבוע נפטר הרב אורי זוהר, הרב אורי זוהר מחייב את כולנו. בעברו כשהיה חילוני הגיע למעמד, קריירה, פרסום וכסף וכו' באופן הכי גבוה ששייך. והוא כשגילה את האמת עזב את הכל ובמשך עשרות שנים עלה והתעלה והגביר חיילים לתורה באופן שלא ניתן לתיאור, והכל בצניעות. ודבר זה מחייב את כולנו שניתן להשתנות ולקיים רצון ה' בשמחה ובטוב לבב.

שאלה: בחור שלא רואה ברכה בלימודו ולכן רוצה לצאת מכותלי בית המדרש האם זה נכון? **תשובה:** רש"י בפרשתנו כותב תלמיד שלא ראה סימן יפה במשנתו 5 שנים שוב אינו רואה, ולהבנת דברי רש"י אמר הסטיפלער שהכוונה היא שלא רואה שום ברכה אבל אם יודע קצת משניות או אפי' קיצור שו"ע זה נקרא שרואה סימן ברכה, והוסיף ע"כ הרב שטינמן שבזמנינו עצם ההימצאות בתוך כותלי הישיבה אף כשלא לומד מגינה מפני הרחוב הפרוץ, בכזה מקרה רש"י לא דיבר. ובוודאי צריך להישאר בבית המדרש כדי שלא ייצא רח"ל לתרבות רעה. ולגבי אדם נשוי וודאי שצריך לבדוק כל מקרה לגופו והדבר צריך הכרעה של גדול בתורה.

שאלה: בפרשת השבוע מובא עניין של לשון הרע, מה יכול למנוע מאתנו לדבר לשון הרע מלבד ידיעת האיסור הגדול שבזה? **תשובה:** כתוב בחז"ל אדם שמדבר רע על חברו מלאכי השרת מדברים עליו רעות לפני הקב"ה, ומעט תורה שבידו נאבד, וכל התגברות מציל חלק מהמצוות, והסגולה הכי גדולה כותב הח"ח זה למי שנזהר ומתגבר לשמור על לשונו.

שאלה: כשאדם רוצה לעשות משהו שבן הזוג לא רוצה, איך יעשה זאת בצורה שתשאיר הכי פחות נזק? **תשובה:** ת'/יאמר אני חייב/ת לעשות עניין פלוני וישאל האם זה קשה לך? ואם תאמר שכן יאמר אבל אני מרגיש שאני חייב את זה ולא יכול בלי זה וכו' ואז גם אם ההכרעה תהיה שלא כרצון הצד השני הוא יראה שאתה לא מזלזל בו וישאר הרגשה נעימה גם אחרי ההחלטה כי מתחשבים בצד השני רק זה קצת קשה.

שאלה: מה יכול לגרום לילד שלנו שיהיה מוכן להתאמץ שבוע שלם בתלמוד תורה? **תשובה:** אם שעת הלימוד עם האב תהיה חוויה מיוחדת של הרעפת המון אהבה אמון וכיף על כל ידיעה שהגיעה מהת"ת אז הילד יהיה מוכן להתאמץ להקשיב יותר בת"ת בשביל לחוות את החוויה הנעימה של הקירבה והאהבה הגדולה שקיבל. ויש להוסיף שבוודאי גם כשלא יודע כלום חייבים להרעיף אהבה והבנה ואמון בילד. ובמילים חמימות לעודד אותו שיהיה עוד יותר טוב, אם יידע אפי' קצת.

שאלה בחושן משפט: אדם קיבל צ'ק לפני חצי שנה ולא הפקידו ואז הצ'ק לא תקף, האם יכול לתבוע תשלום מבעל הצ'ק? **תשובה:** בתי הדין בבני ברק נקטו שצ'ק הוא רק הוראה לבנק לשלם הכסף למחזיק הצ'ק ותו לא וא"כ אין בעל הצ'ק מחוייב לפרוע. בד"ץ העה"ח סוברים שגדר צ'ק הוא כשטר חוב וא"כ חייב לפרוע. ואילו ר"מ פינשטין והרב אלישב נקטו שצ'ק מועיל כמנהג הסוחרים והיינו סיתומתא וא"כ חייב לפרוע. ובעל הצ'ק יכול לומר קים לי כשיטות שפטור.

הרעיונות של השבוע: א. עצה להסרת כתמי חלודה: חומר שמטפטפים ממנו מס' טיפות על הבגד והכתם נעלם תוך שניות! ניתן לרכוש בחנות "חוט ואיכות" ברח' הרב לנדא ב"ב במחיר 18 ש"ח. **ב.** עצה מצוינת להעביר את גירוד עקיצת היתוש: מיד לאחר העקיצה לשים רוק (כן, מהפה!) על מקום העקיצה שוב ושוב כך במשך מס' דקות. לאחר דקות ספורות לא תוכלו לאתר את מקום העקיצה! בדוק ומנוסה!! (הילדים שלי עושים את זה באופן אוטומטי אפילו תוך כדי השינה...). **ג.** רעיון לנטלה וקערה לנטילת ידיים בבוקר, בחסכון מקום, ושלא נשפך כלום: משתמשים בקופסא של סלטים 500 מ"ל עם המכסה במקום נטלה, משתמשים בקופסת גלידה (שנשאר מחג השבועות) בגובה דומה עבור הקערה. **ד.** יש אנשים שהזיעה שלהם מדיפה ריח רע, איך מתפטרים מזה? ידיעה: הזיעה עצמה אין לה ריח, ולכן ילדים אין להם ריח. הריח מתחיל בגיל הבגרות מחמת הורמונים וחלבונים שמופרשים עם הזיעה, והוא מזון של חיידקים שמתרבים במקום הזיעה, ומשם הריח. להרבה אנשים מספיקה הגיינה אישית ברמה נורמטיבית כדי לפתור את הבעיה, וישנם בודדים שהריח חריג יותר, ומריחים גם מספר דקות אחר מקלחת והחלפת בגדים. הפתרונות: א. דאודורנט (חלק מפעולותיו להרוג את החיידיקים הללו כמובן). ב. החיידקים אוהבים סביבה חומצית, ומכאן הפתרון להעלות את רמת הבסיסיות, המאכלים שעוזרים לזה: שתיית מי לימון סחוט, אבטיח, תפוח, נבטים, פטרוזיליה (ושאר עלים וירקות בצבע ירוק המכילים כלורופיל). סידן. [ישנה אפשרות למרוח מים עם אבקת סודה לשתיה במקומות הבעייתים, כדי לבסס את הערן]. ישנה סיבה נוספת של ריח, הנגרם על ידי אכילת מאכלים חריפים, כגון חילבה, סחוג, תבלינים חריפים, שום. וכן שתיית קפה גורמת לריח מוגבר, [חלקם מתפרקים ומשתחררים בזיעה ועושים ריח, וחלקם מעלים את רמת החומציות ובכך מחריפים את ריבוי החיידקים בזיעה], יש לנסות להפחית מאכילת מאכלים הללו, וכן מומלץ להרבות באכילת ירקות ופירות קיץ, שמעלים את רמת הבסיסיות בעור. **ה.** המייל של יועץ להרטבות לילה sarishap1234@gmail.com

להלן כמה עצות לפטרת ציפרניים שקיבלנו מכמה אנשים - ללא אחריות כל אחד שיבדוק ויברר בעצמו מה הכי מתאים לו: 1. מישהו כתב על רוקחת משחות מאזור תל אביב שיש לה משחה לבעיה הנ"ל וזה עזר לו מאוד גם אחרי תרופות חזקות שלא הועילו כלל הציפורן היתה אכולה ועכשיו היא ממש חדשה! שווה לנסות גם אם זה קצת יקר - 0505301752 (אפשר גם במשלוח). 2. אנשים ששלחו מייל -טיפול במוצרים מחברת FOREVER משקה אלו ווהה מנקה את הגוף +דיאטה לכמה ימים כדי לנקות את הגוף מסוכרים ופחמימות (שכך קיימת הפטריה) +פרוביוטיקה +משחה מקומית מהחברה טיפול של חצי שנה עד שנה. 3. רופא עור ד'ר שמרוט בירושלים מקופ"ח מאוחדת נתן כדורים ועזר מאוד. הפטרת לא חזרה כבר שנתיים ב'ה.(אחרי כ'כ הרבה משחות שניסתה ושום דבר לא עזר).הכדורים לא פוגעים בכבד. 4. מניסיון אחרי שנים של משחות, להשרות מדי ערב את הרגליים במעט חומץ תפוחים ולהשאיר על הרגל-מחולל נפלאות! 5. לגרד כל יום את הציפורן ולמרוח עליו מי פה של ג'ונסון אנד ג'ונסון ולאחר חצי שנה רואים בעז"ה תוצאות (זוהי תקופת גדילת הציפורן). 6.משחת טבע קוטן - מאוד יעילה לא פוטר את הבעיה לתמיד אבל אם מורחים כמה ימים ברציפות זה מחזיק לשבועיים בערך (צריך מרשם רופא). 7. אדם בשם דר' ויס מטפל בבעיה ע"י משחה טבעית צריך למרוח פעמיים ביום למשך 3 שבועות ואח"כ הציפורן נופלת וגדלה ציפורן חדשה המשחה עולה בסביבות: 150 ש"ח המס' שלו: 0548401883 8. משחה מיוחדת ומועילה- ניסו וראו תוצאות מס' הטלפון של הרוקח: 0546273110. 9. משחה של פנחס לנדאו שמתמחה בתחום הטבעי וממש עזר הטל' שלו: 0544202316. 10.כדורי טרבינפין- הסוד של הכדורים הוא לקחת במשך 6 חודשים לא פחות, בעקביות וברציפות בלי לעצור. יום יום. - הכל חולף כלא היה, לא להתיאש! 11 .משחה טבעית שעזרה: 0543541362 12. .מזור מנחם-מטפל בבעיה-לא נוסה רק ראו בפרסום: 0527694420. 13.זוג ירושלמי שרוקחים משחה מיוחדת מרחו אותה במשך תקופה באופן רציף והפטרת נעלמה ולא חזרה מס' הטלפון שלהם: 025385664 14. .פלסטר של חברת GOOD CARE (טבעי) לתקופה קצרה והכל פשוט נעלם! 14.תרופה בשם ITRANOLעזר מאוד וכן משחת AGISPOR מאוד יעילה! 16. טיפול מורכב מפנימי וחיצוני לפרטים מדויקים: 0548458688. 17. להשרות את הרגליים בחומץ בתוספת סודה לשתיה במשך שעה פעם אחת בשבוע וראוים שיפור אחרי חודשיים אם המצב חמור כדאי להשרות פעמיים בשבוע (לבדוק בהדרגה שאין רגישות לחומץ) המינון בסודה לשתיה: חצי כפית בכוס מים, מינון גבוה יותר גורם גירוי העור. אפשר להמיס עם קצת מים חמים.. 18. עצה בשם גברת אייכלר שיש לה חנות טבע בירושלים, תמצית צמחים שנקראת שווידן ביטר'-ניתן לקנות בחנויות טבע, לדבריה כעבור 3 חודשים מנטילת התמצית אין פטריה בגוף שלא מתנקה- בשם מישהי שנתנה את זה לבן שלה וזה עזר לו. 19.באופן כללי כשיש פטריה חיצונית על הגוף (ציפורניים, עור,) זה מראה שיש פטריה פנימית-'קנדידה', עדיף לטפל בפטריות-קנדידה מהשורש, הפטריה ניזונה בעיקר מסוכר,ככל שתמעיטו בסוכר לא יהיה לה ממה לחיות, והיא פשוט תמות ותעלם. 20. להשתמש ב-לק מיוחד שנקרא"בטרפן" קונים אותו בבית מרקחת, העלות בסביבות 100 ₪ לעשות לפי ההוראות הכתובות צריך סבלנות והתמדה וזה עוזר מאד! 21 .עצת סבתא :למרוח אקונומיקה על הציפורן(זה לא מזיק לעור) או אפילו על העור כשהוא מהול במים. 22.יש לקנות בחנויות טיפות שמן עץ תה,מנסיון של אנשים שימוש על הציפורן פעמיים ביום , פותר את הבעיה לחלוטין זה לוקח זמן אבל לא להתייאש, אם זה ביד מומלץ לחבוש את האצבע ע"מ שמגע עם אוכל וכו'...לא יקבל טעם של שמן. 23. תהליך מדהים שעוזר לפטרת הציפורן אפשר להתקשר ל0527614826 24.גילה רוטשילד פדיקוריסטית רפואית הפלאפון שלה: 0583290223 25..להשרות מספר פעמיים ביום את הציפורן בחומץ תפוחים מעורבב עם טלק. 26.לשים את הציפורן במים רותחים עם מלח. 27. 3 אנשים אמרו על חומץ תפוחים ב3 צורות שונות: להשרות בחומץ תפוחים דקה' שתים. להתיז כמה טיפות חומץ תפוחים על הציפורן. לטבול קיסם אוזניים בחומץ תפוחים ולשים על הציפורן. 28.לקחת שרף עץ תאנה ,כאשר פותחים את העלה של התאנה יוצא מזה נוזל והוא חריף,אותו לשים על הציפורן לדקה בשמש, צריך להזהר לשים רק על הציפורן כי זה מאד חריף שלא יגרום לכוויה. 29.יש אדם צדיק וירא שמים בשם שמעון ויש לו קליניקה פרטית ברחוב כהנמן בבני ברק מול אולם כתר הרימון, אומרים שהוא אחראי מאד והפטרת נעלמת, המספר שלו: 0543342002 30 .רות יואל מירושלים מאד מבינה בנושא :05276712399 31. לקנות בבית מרקחת משחה בשם פיטריקס מאד עוזרת. 32.לקנות בבית מרקחת משחה בשם אונדציל גם כן מאד עוזרת. 33.לשים כמה טיפות של שמן קוקוס מכבישה קרה כל יום אחרי המקלחת. (ושוב, הדברים נכתבים כפי שהתקבלו. בלי שום אחריות ובלי שום בירור!!!).לסיום כמה שלחו לי שהפתרון הטוב ביותר זה תזונה בריאה והיינו קמח לא ירקות ולא סוכר נתרן קמח לבן ושומן רווי.

הלכות

בהעלותך את הנרות. בנרות שבת הדין הוא קודם מדליקים ואח"כ מברכים, כי כשמברך נכנסת השבת ואז נאסר עליו להדליק. מה קורה אם ברכה קודם ההדלקה, האם מותר לה להדליק או לא? רבי שלמה זלמן כותב שאם ברכה קודם הדלקה נעשית כאומרת שלא קיבלה ע"ע שבת עד לאחר ההדלקה ולכן יכולה להדליק, אבל בעמק ברכה החמיר בזה וכתב שתאמר לבעלה שידליק כי חל עליה שבת.

בהדלקת הנרות היה אהרן צריך לעלות מדרגה בשביל שלא להרים את ידו מעל הציץ שיש בו שם השם. כך מבואר בסוטה לח. מכאן לומד הרב אלישב שאף הלובש תפילין צריך להיזהר לא להרים ידו מעל התפילין כגון לקחת ספר ממדף גבוה וכדו' כי בתפילין יש הרבה שמות וכמבואר במגילה ז: שתפילין חמור מציץ

קצת הלכות בתפילה על החולה. ויצעק משה אל ה' קל נא רפא נא לה. איתא בברכות יב: כל שאפשר לו לבקש רחמים על חברו ואינו מבקש נקרא חוטא. ולכן כשרואה מודעה להתפלל על מישהו חובה להתפלל.

בעניין להזכיר שם החולה בתפילתו: ר"ח פלאג'י רוח חיים או"ח תקסט א כתב שאין להזכיר שם החולה בתפילתו כי זה מעורר עליו מידת הדין, והרבה מהפוסקים מחלקים בין בפני החולה שאז לא יאמר, לשלא בפניו שאז אומר שמו ושם אמו. וכן כתב בחת"ס בנדרים. **החזו"א פסק שכשאין יודע שם אמו של החולה יזכיר שם אביו או משפחתו וכדו'.** אמא על ילד שלה תאמר בני .. והאבא כן יזכיר שם האמא. ובילד מאומץ הורה הסטיפלער להזכיר שם אמו המאמצת. (מקורות אורחות רבינו א סד. אישי ישראל כג קפט. דעת נוטה תפילה שצו). **ובעניין אמירת תהילים בלילה עבור חולה.** הנה מצינו שאין לומר תהילים בלילה משום שמקפידים לא ללמוד מקרא בלילה, והאר"י החמיר בזה ע"פ קבלה כמובא במשנ"ב, ולרוב הפוסקים לאחר חצות אין בכך בעיה כלל.

חידות

חידות שינון הפרשה לפי סדר ה-א-ב. מתאים גם לילדים: א.המתנבאים במחנה- אלדד ומידד. **ב.** העם בכה באזני ד' מי יאכילנו- בשר. **ג.** גם הוא חייב לעשות פסח- גר. **ד.** שבט שהיה מאסף לכל המחנות- דן. **ה.** כשבנ"י נפרדו מיתרו נסעו משם דרך שלושה ימים - הר סיני. **ו.** "___ בנסוע הארון ויאמר משה" – ויהי. **ז.** המנורה היתה עשויה כולה – זהב. **ח.** נסעו וחנו לפי תרועת ה- חצוצרות. **ט.** מי חייב בפסח שני? **ט**מא. **י.** מי היה חובב? **י**תרו. **כ.** איזה אישה לקח משה לו לאישה? **כ**ושית. **ל.** מי היו תחת כל בכור? **ל**ווים. **מ.** מה היה מאכלם של בנ"י במדבר? **מ**ן. **נ.** משה התפלל על מרים: "קל ___ רפא ___ לה" **נ**א. **ס.** בנ"י שטחו את השלו ___ המחנה. **ס**ביב. **ע.** ביום היה על המשכן תמיד- **ע**ן. **פ.** מה היה בארבע עשר לחודש השני? **פ**סח שני. **צ.** מה עונשו של המדבר לשון הרע? **צ**רעת. **ק.** אחד המאכלים שבנ"י התגעגעו אליהם- **ק**ישואים. **ר.** במה טחנו העם את המן? **ר**יחיים. **ש.** כמה זקנים אסף משה? **ש**בעים. **ת.** מה העבירו הלווים על בשרם? **ת**ער.

חידות פרשת שבוע וחידות תורניות: א. בפרשה זוג מילים שמופיעים 5 פעמים באותו פסוק? **ב.** בפרשה 2 כלים שעשויים מקשה אחת? **ג.** בפרשה 'תקיעה' ולא בשופר **ד.** איזה פסוק מהפרשה אומרים אותו לפחות שלוש פעמים בשבוע בבית כנסת?. **חידון ידע תורני: ה.** מתי עדיף לאדם למצוא 100 ₪ ולא 200 ₪? **ו.** שני אנשים רוצים לטבול במקווה בשמיטה לאחד מותר ולאחר אסור. **ז.** משהו שבשימוש עדיין במקדש והנהנה ממנו לא מועל ומשהו שכבר ישן ובלוי והופסק שימושו במקדש הנהנה ממנו מועל. **תשובות: א.** פ"ח פי"ט (בנ"י). **ב.** ריש הפרשה- מנורה פ"י פ"ב "עשה לך שתי חצוצרות מקשה עשה אותם" **ג.** פ"י פ"ח ותקעתם בחצוצרות. **ד.** ויהי בנסוע הארון וגו'. **ה.** המוצא שטר 100 ₪ הרי אלו שלו. 2 שטרות של 100 (מקופל) חייב להכריז. **ו.** שביעית פ"ח משנה יא' מרחץ שהוסק בתבן או קש של שביעית מותר לרחוץ בו ואם אדם חשוב הוא – אסור.

הגיגים עבור אלו שיש להם תועלת גם מזה

הרגע שאתה באירוע ובאמצע הביס הצלם בא לצלם, הפה עמוס עוד מהביס הקודם, אתה מנסה לעשות פה סגור +חיוך קל, התמונה בהתאם...

הלך עם נוות ביתו לגן חיות, כשהגיעו ל'קוף' שאלה מה מברכים? ענה לה: מברכים משנה הבריות. כשהגיעו ל'אריה' שאלה מה מברכים? ענה לה: מברכים אקב"ו על האריות.

מי אמר שקפה זה משקה מעורר? - שתיתי כמה כוסות קפה בליל שבועות ומאז ישנתי כבר עשרות שעות ועדיין אני ע"יף.

גבינה לחומרא. אני מקפיד לא לאכול עוגת גבינה שעבר עליה השבועות.

אשתו של מחמוד מתקשרת אליו בטלפון ושואלת: מה להכין לך ארוחת צהרים מחמוד? - הוא מנתק את הטלפון. מתקשרת עוד פעם: מה להכין לך ארוחת צהרים מחמוד? - הוא מנתק את הטלפון. פעם שלישית אותו דבר. אחרי כמה שעות מחמוד מגיע הביתה רעב כמו מחמוד. נו, העוף מוכן? הוא שאל. איזה עוף? עונה אשתו, שאלתי אותך שלוש פעמים מה להכין ולא רצית לענות. אני לא רציתי לענות? הוא מתעצבן, שלוש פעמים לחצתי על אוף ואת אומרת לא עניתי?!!!

פתחתי צנצנת גפיעלטע פיש ופתאום אני מרגיש שהקציצות רועדות לי ביד. תפסתי פחד: מה קורה לי? מה הרעד הזה? - אבל לפני שהתקשרתי בדחיפות להזמין עזרה ראשונה, פתאום ראיתי את התאריך שרשום על הצנצנת ומיד נרגעתי. היה כתוב שם שזה מאלול.

עצה של שף שרגא: אינו דומה מי שמולח תבשילו בקורט מלח אחד למולחו בשני קורטים.

למה לא עושים קוואטער בפדיון הבן? - כדי שלא יהיו כאלו שירצו להחמיר ולעשות גם בבר מצווה.

הרגע הזה שהחזן מסיים לומר קדיש ואתה שואל את עצמך: אמרו כבר עלינו?

בנט: אני אדם חזק. שום אכזבה בחיים לא תגרום לי להוריד את הכיפה. מקסימום אני אעבור לכיפה יותר קטנה.

ח"כ זועבי שבחודש שעבר תמכה בקואליציה, והשבוע הצביעה נגד: נו מה רציתם, שבשביל חמישים מיליון אתמוך בממשלה פעמיים?

אחד שאל רב אחד למה הוא גוזר ציפרניו דווקא אחרי הטבילה וא"ל שיש בזה סוד גדול ושיחזור אליו אחרי 3 ימי צום וכשחזר אליו א"ל שאז הצפרניים רכים ויותר קל לגזור אותם.

לפני החתונה בעל שואל בדאגה את אשתו נראה לך שאת תוכלי להסתדר עם המשכורת שאני מקבל היא משיבה לו נראה לי שכן, אבל ממה אתה תחיה?

שאלו אותי אם אני יודע איך קוראים למי שגר לידי, עניתי שכן.

הייתי אצל רופא שיניים.. מה אני אגיד לכם.. סך הכל העביר לי את החור מהשן לכיס...

תודה נדירה מאוד לר"מ ומגיד שיעור מערלוי שכל תלמידיו מתעלים ממנו ונהנים מאמרותיו בלו"נ מיוחד בהרבצת תורה ומידות אצילות, אין לו בעולמו אלא עוד עוד להרבות כבוד שמים וכבוד התורה בקרב תלמידיו ה"ה **רבי אלימלך יהודה משה פליטינשטיין שליט"א** שתלמידיו קוראים את המדור הזה ועוד מדורים בעלון.

היכן ניתן להשיג את העלון

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. **ובביהמ"ד המרכזי מניין אברכים 'פרדס כץ'** רחוב אבוחציר'א 9, **ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול)** בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקלסר ירוק. וכן בשאר המקומות ואצל המפיצים הקבועים ובראשם רבי ידידיה זר שליט"א שזכה לאכול באותו שולחן בזמן שגם הרב שך אכל משולחן דומה. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמו"כ ניתן להשיג את העלון **במודיעין עילית** (לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 7:37 בכניסה לחנות ש.מ.ח. – שרותי משרד רחוב רשב"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל איש חכם שקדן ורציני רבי שמחה שולמן שליט"א שהתקשר אליו מנסור עבאס שאל אותו שהוא ראה בעלון שהוא עושה הופעות לערבים מתי הופעה הבאה? אני אבוא עם טיבי ובן גביר. **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל האיש שהוא גדול הדור בחיבוב מצוות רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האיש בעל לב הזהב, שכולם אוהבים אותו אהבת נפש ואומרים עליו אשרי יולדתו, הדמות של ישיבת מיר מרביץ תורה בדרכיו המופלאים ואחד מחשובי הרבנים של ארגון בלב אחד רבי אבי פרידנר שליט"א. **בבית שמש** אצל מי שהפך את בית שמש לעיר קדושה וטהורה מאוד רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. **וכן** בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - חבקוק הנביא 7 רמה ג'. **בנתיבות** ב'בית בוכריס'. **באשדוד:** בית הכנסת החיד"א רובע ג' רחוב יצחק הנשיא. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד, אצל הבחור החשוב ישי רוט נ"י. **בירוחם** אצל אור התורה רבי מיכאל גולדנברג שליט"א. **באופקים** בבית הכנסת זכרון אליהו. **בקרית גת** בביהכ"נ שומרי אמונים מיום שישי. **באשדוד:** בבית כנסת החיד"א אצל גדול מזכי הרבים בדורנו רבי יצחק משענייה שליט"א **בעוצם** בישיבת נר זרח. **ברכסים** אצל צדיק רכסים רבי יוסף המאירי שליט"א כולל נר ישראל גבעה ב. **ברעננה** אצל משפחת זכאי המיוחדת והנפלאה רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון- 052-6903395 . **בפתח תקווה** בבתי הכנסת בגני הדר: אוהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידים. ויוצאי חברון, ע"י רבי יואל פינהדלר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרת שלמה **בראשון לציון** אצל הנ"ל: **בצפת:** בהיכל ישיבת צפת ע"י האיש הכי חשוב בעולם הזה והבא רבי אברהם לויסון שליט"א. **בקרית אתא**: בית הכנסת מאקווא ירושלים 3 ע"י הנער הצדיק מאוד חרוץ הכיתה נחמיה ברונשטיין נ"י. וכן בבית הכנסת של הקהילה החרדית בקרית אתא רחוב כצנלסון 5. **במנצ'סטר** אצל דמות של גאון אדיר רבי שמואל א. הורביץ שליט"א מחשובי וצדיקי אנגליה: +447425793110. **בארגנטינה:** בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים.

לקבלת העלון בפקס יש להתקשר לטלפון: 03-6180383 .

כמו"כ העלון נמצא ב'כל העלונים' בעיצוב בשם 'לבית התורני'. וכן העלון (מלבד ההערות שבסופו) מופיע ב'קובץ גליונות'.

ניתן להוריד את העלון בעמדות קול הלשון וכן את העלונים של כל ארבעת השנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש רבנים. לכתוב מערכת שבתי. מקישים על פתח תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים.

כמו"כ ניתן להשיג במיל: 456alon@gmail.com

יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431. או ב'נדרים פלוס'-רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי' במסייעים! עלון בודד עולה לנו 15 אגורות.

לקבלת העלון בכתב גדול יותר יש לפנות למייל הנ"ל.